

Sygn. akt VII U 2920/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Zabrocka

Protokolant: st.sekr.sąd. Alina Bastuba

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2013 r. w Gdańsku

sprawy M. A.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania M. A.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 20 września 2012 r. nr (...) - (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. i przyznaje ubezpieczonemu M. A. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1 października 2012r do 1 lutego 2014r.

/ na oryginale właściwy podpis/

Sygn. akt VII U 2920/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 września 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonemu M. A. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Podstawę rozstrzygnięcia stanowiło orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 18 września 2012 r., która uznała, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony M. A. wniósł o ponowne rozpatrzenie jego wniosku o rentę. Wskazał, że pomimo podjętych prób, nie może pracować. Boli go kręgosłup, nogi, stawy barkowe, ma obustronnie uszkodzony słuch.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie powołując się na argumentację przedstawioną w zaskarżonej decyzji. Pozwany nadmienił również, iż uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 30 września 2012 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony M. A., urodzony dnia (...), z zawodu jest ślusarzem. Pracował jako ślusarz, spawacz, pomocnik maszynisty, pracownik produkcji oraz monter instalacji sanitarnych.

W okresie od dnia 15 października 2004 r. do dnia 30 listopada 2005 r. oraz od dnia 01 grudnia 2007 r. do dnia 30 września 2012 r. ubezpieczony uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

W dniu 24 lipca 2012 r. ubezpieczony złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Został skierowany na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 21 sierpnia 2012 r. uznał odwołującego się za zdolnego do pracy. Lekarz Orzecznik rozpoznał u ubezpieczonego zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa wielopoziomowe z promieniowaniem bólu do kcd i okolicy międzyplątowej, obustronny niedosłuch mieszany, nadciśnienie tętnicze wyrównane, bóle i zawroty głowy. Następnie, wobec wniesionego przez ubezpieczonego sprzeciwu, Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 18 września 2012 r. również uznała wnioskodawcę za zdolnego do pracy, rozpoznając u niego spondylozę szyjną i lędźwiową ze skrzywieniem bocznym kręgosłupa oraz zmiany zwyrodnieniowe wielostawowe kończyn, zastarzałe uszkodzenie prostownika paliczka paznokciowego kciuka lewego, nadciśnienie tętnicze umiarkowane, niedosłuch obustronny wydolny socjalnie, żyłaki kończyn dolnych (2) oraz bóle i zawroty w wywiadzie. Zaskarżoną w sprawie decyzją z dnia 20 września 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od dnia 01 października 2012 r.

Okoliczności bezsporne, vide : świadectwa pracy – k. 6 – 14, k. 18, k. 21 akt ubezpieczeniowych, decyzja ZUS z dnia 15.02.2005 r. – k. 61 – 62 akt ubezpieczeniowych, decyzja ZUS z dnia 05.02.2008 r. – k. 154 – 155 akt ubezpieczeniowych, decyzja ZUS z dnia 04.10.2011 r. – k. 254 akt ubezpieczeniowych, wniosek – k. 256 akt ubezpieczeniowych, orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 21.08.2012 r. wraz z opinią lekarską – k. 259 akt ubezpieczeniowych oraz k. 90 dokumentacji lekarskiej ZUS, sprzeciw – k. 91 dokumentacji lekarskiej ZUS, orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 18.09.2012 r. wraz z opinią lekarską – k. 261 akt ubezpieczeniowych oraz k. 94 dokumentacji lekarskiej ZUS, decyzja ZUS z dnia 11.10.2012 r. – k. 262 akt ubezpieczeniowych.

W celu ustalenia, czy ubezpieczony jest nadal po dniu 30 września 2012 r. niezdolny do pracy wymagane były wiadomości specjalne, w związku z czym Sąd, na podstawie art. 279, 284 i 292 k.p.c., dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych : neurologa, internisty, laryngologa i chirurga naczyniowego, zgodnie z rodzajem schorzeń występujących u wnioskodawcy.

W wyniku zebrania wywiadu i po przeprowadzeniu badań przedmiotowych oraz po dokonaniu analizy dokumentacji lekarskiej w/w biegli rozpoznali u wnioskodawcy :

- nadciśnienie tętnicze I/II,
- przewlekłe z okresowymi zaostrzeniami zapalenie błony śluzowej żołądka,
- przewlekły zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowo – krzyżowego na podłożu zmian zwyrodnieniowo – dyskopatycznych,
- zmiany zwyrodnieniowe stawów barkowych i biodrowych z zespołem bólowym i ograniczeniem ruchomości,
- bóle i zawroty głowy przewlekłe,
- złamanie podudzia lewego w wywiadzie,
- przykurcz zgięciowy kciuka lewego,
- obuuszny niedosłuch typu odbiorczego.

Biegły sądowy **specjalista chirurg** nie stwierdził schorzeń typowo chirurgicznych w stopniu umożliwiającym uznanie wnioskodawcy za niezdolnego do zatrudnienia. Wskazał, że pacjent słabej kondycji jest obciążony wieloma schorzeniami z postępującymi zmianami zwyrodnieniowymi i nie jest zdolny zdaniem biegłego do pracy wymagającej dużego wysiłku fizycznego. Biegły nadmienił jednak, że uprzednio otrzymywana renta nie była powodem schorzeń chirurgicznych.

Biegły sądowy **internista** również nie stwierdził niezdolności ubezpieczonego do pracy z przyczyn internistycznych. Wskazał, że wnioskodawca z nadciśnieniem tętniczym z badania przedmiotowym w układzie krążenia z czynnością serca bez zaburzeń rytmu i z prawidłowym granicznym ciśnieniem, obecnie leczony jest dwoma lekami. W ocenie biegłego, stopień zaawansowania zmian narządowych w układzie sercowo – naczyniowym nie powoduje i nie powodował ograniczenia zdolności do pracy. Dolegliwości o charakterze nieżyłowym żołądka wymagają diagnostyki celem skutecznego leczenia. Podsumowując biegły wskazał, że z przyczyn internistycznych nie stwierdza on ograniczenia zdolności do pracy. Nadmienił, że w dotychczasowych orzeczeniach narząd ruchu był przyczyną niezdolności do pracy.

Biegły sądowy **neurolog** wskazał, że uogólnione zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa i stawów kończyn z przewlekłym zespołem bólowym – okresowo korzeniowym (rwa kulszowa prawostronna rozpoznawana przez neurologa w maju 2011 r.), promieniowaniem bólu do kończyn dolnych powysiłkowym, ograniczeniem ruchomości w prawym stawie barkowym, jest nadal powodem ograniczenia zdolności do zatrudnienia w pracy fizycznej u 64 – letniego wnioskodawcy. Według biegłego, zgłaszane ostatnio zawroty głowy, niejednokrotnie z upadkami, zaburzenia równowagi potwierdzone badaniem przedmiotowym (dodatnia próba Romberga wykazana przez konsultanta neurologa w maju 2011 r. oraz obecnie w badaniu sądowym) ograniczają dodatkowo zdolność do zatrudnienia w wielu pracach fizycznych – także w zawodzie wnioskodawcy – ślusarza maszynowego. W ocenie biegłego, zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego z deformacją otworów międzykręgowych widoczne w badaniu RTG przeglądowego oraz nadciśnienie tętnicze nie rokuje pomyślnie co do ustąpienia zawrotów w wieku badanego. Biegły nie znalazł więc podstaw do stwierdzenia poprawy w stanie zdrowia strony w porównaniu z okresem kiedy był uznawany za częściowo niezdolnego do pracy, tj. od 2004 r. Dodał, że do zmian w narządzie ruchu dołączyły zawroty z zaburzeniami równowagi, co oznacza pogorszenie stanu zdrowia, stąd wniosek biegłego o uznaniu wnioskodawcy za częściowo niezdolnego do pracy fizycznej – także zawodowej – od października 2012 r. do daty uzyskania prawa do świadczeń emerytalnych.

Biegły sądowy **laryngolog** wskazał, że stwierdzony badaniami audiometrycznymi obustronny niedosłuch typu odbiorczego w wysokich częstotliwościach ze słuchem w granicach normy w częstotliwościach mowy ludzkiej, nie powodował i nie powoduje nadal po dacie 30 września 2012 r. żadnego ograniczenia sprawności badanego do dalszej pracy, ponieważ jest to słuch jak najbardziej wydolny społecznie. Biegły wskazał, że badany słyszy, rozumie i logicznie odpowiada na stawiane pytania mową cichą i potoczną, może też swobodnie porozumiewać się (w tym również w pracy).

Dowód : opinia sądowo – lekarska biegłego chirurga naczyniowego – k. 20 – 21 akt sprawy,

opinia sądowo – lekarska biegłego internisty – k. 25 – 26 akt sprawy, opinia sądowo – lekarska biegłego neurologa – k. 28 – 30 akt sprawy, opinia sądowo – lekarska biegłego laryngologa – k. 34 – 35 akt sprawy.

Organ rentowy nie podzielił wniosków biegłego sądowego neurologa. Wskazał, że w okresie badania w ZUS Lekarz Orzecznik, specjalista chirurg urazowy badaniem przedmiotowym potwierdził dobrą ruchomość kręgosłupa, bez zaburzeń lokomocji, bez objawów ubytkowych i podrażnieniowych i zaników mięśniowych. Karty pomiarowe potwierdzały dobrą ruchomość w stawach obwodowych. Zdaniem pozwanego, z uwagi na stwierdzone zawroty głowy ubezpieczony może wykonywać prace na poziomie roboczym na stanowiskach wskazanych przez lekarza profilaktyka.

Vide: pismo procesowe pozwanego z dnia 23.04.2013 r. wraz z Opinią Przewodniczącego Komisji Lekarskich – k. 46 – 47 akt sprawy.

Po zapoznaniu się z uwagami i zarzutami organu rentowego biegły sądowy neurolog wydał opinię uzupełniającą, w której potwierdził rację pozwanego dotyczącą możliwości wykonywania prac fizycznych, niemniej jednak, w jego ocenie, nie znajduje on uzasadnienia do zmiany poprzednio wydanej opinii, gdyż badany jest nadal częściowo niezdolny do zatrudnienia po dacie 30 września 2012 r. Biegły wyjaśnił, że ubezpieczony miał uprawnienia do świadczeń rentowych od 2004 r. z powodu ograniczenia sprawności ruchowej kręgosłupa i kończyn. Zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa jako postępujące z wiekiem jednocześnie spowodowały nasilającą się niesprawność ruchową, ograniczającą możliwości zatrudnienia u 64 – letniego pracownika - nie można więc zdaniem biegłego – mówić o istotnej poprawie zdrowia w porównaniu z 9 – letnim okresem niesprawności, która decydowała o przyznaniu świadczeń rentowych przez Lekarzy Orzeczników ZUS. Biegły wskazał, że w ocenie neurologicznej, ruchomość kręgosłupa jest ograniczona, napięcie mięśni przykręgosłupowych w odcinku lędźwiowym zwiększone – strona nie odzyskała pełnej zdolności do pracy w porównaniu z okresem wcześniejszym – jest nadal częściowo niezdolna do pracy – trwale do czasu uzyskania praw do świadczeń emerytalnych.

Dowód : opinia uzupełniająca biegłego sądowego neurologa z dnia 08.05.2013 r. – k. 54 akt sprawy.

Pozwany nie złożył zastrzeżeń do opinii uzupełniającej biegłego sądowego neurologa.

Okoliczność bezsporna.

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach rentowych pozwanego oraz dokumentacji lekarskiej ZUS, których prawdziwości i rzetelności nie kwestionowała żadna ze stron postępowania. Sąd również nie znalazł podstaw by odmówić im wiarygodności.

Opinie wydane w sprawie przez biegłych sądowych, w tym opinia uzupełniająca biegłego sądowego neurologa, zostały sporządzone w sposób rzeczowy i konkretny, zawierają jasne, logiczne i przekonujące wnioski. Zostały one uzasadnione w sposób wyczerpujący i zgodny z wiedzą medyczną posiadaną przez biegłych, dlatego też Sąd w pełni je podzielił. Opinie te zostały wydane po dokonaniu oględzin i badaniu wnioskodawcy oraz analizie dostępnej dokumentacji lekarskiej. Wyczerpująco zostały opisane stwierdzone u wnioskodawcy schorzenia i ich wpływ na jego zdolność do pracy. Sąd nie znalazł podstaw do podważenia opinii biegłych, uznając, iż stanowią one wiarygodną podstawę do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego M. A. jest zasadne i jako takie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – dalej: ustawa (Dz. U. z 2009 r. Nr 535, poz. 1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki : jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, niezdolność do pracy powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu społecznemu lub nie później niż 18 miesięcy od ich ustania.

Zgodnie zaś z treścią art. 12 ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W myśl art. 13 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;

2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Niezdolność do pracy orzeka się na okres nie dłuższy niż 5 lat, z zastrzeżeniem ust. 3, który przewiduje, iż niezdolność do pracy orzeka się na okres dłuższy niż 5 lat, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy przed upływem tego okresu.

Kwestią sporną między stronami była ocena stanu zdrowia ubezpieczonego i jego zdolności do zatrudnienia.

Na okoliczność występowania u ubezpieczonego niezdolności do pracy, jej stopnia oraz okresu trwania Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych: neurologa, internisty, laryngologa i chirurga naczyniowego.

Biegły sądowy neurolog stanowczo stwierdził, że wnioskodawca ze względu na stwierdzone u niego uogólnione zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa i stawów kończyn z przewlekłym zespołem bólowym – okresowo korzeniowym, promieniowaniem bólu do kończyn dolnych powysiłkowym oraz ograniczeniem ruchomości w stawie barkowym jest nadal częściowo niezdolny do pracy od października 2012 r. do daty uzyskania prawa do świadczeń emerytalnych. Biegły neurolog w sposób szczegółowy i nie budzący jakichkolwiek wątpliwości ustosunkował się też do zarzutów pozwanego i uzasadnił prawidłowość przedstawionych wniosków końcowych. W szczególności biegły ten stwierdził, że zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa jako postępujące z wiekiem jednocześnie spowodowały u wnioskodawcy nasilającą się niesprawność ruchową, ograniczającą możliwości zatrudnienia u 64 – letniego pracownika - nie można więc zdaniem tegoż biegłego – mówić o istotnej poprawie zdrowia w porównaniu z 9 – letnim okresem niesprawności, która uprzednio decydowała o przyznaniu świadczeń rentowych przez Lekarzy Orzeczników ZUS. Pozwany nie wniósł jakichkolwiek zastrzeżeń do opinii uzupełniającej tegoż biegłego.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Okręgowy przyjął przedstawioną opinię biegłego sądowego neurologa (w tym opinię uzupełniającą) za podstawę rozstrzygnięcia w sprawie, ponieważ w jego ocenie jest ona miarodajna, wnioski w niej wysnute logiczne i właściwe, a jej uzasadnienie jest wyczerpujące i przekonujące. Opinia została wydana po uprzednio przeprowadzonym badaniu wnioskodawcy oraz zapoznaniu się ze zgromadzoną w aktach dokumentacją medyczną. Biegły w sposób jasny i przekonujący wskazał, dlaczego uznaje skarżącego za nadal częściowo niezdolnego do pracy, a Sąd nie widzi jakichkolwiek podstaw do podważenia jego opinii. W szczególności biegły odniósł się do posiadanego przez wnioskodawcę wieku, wykonywanego przez niego zawodu i ocenił jego zdolność do podjęcia zatrudnienia odpowiedniego do jego stanu zdrowia.

Należy zauważyć, że jakkolwiek pozostali biegli sądowi – internista, laryngolog i chirurg naczyniowy orzekli, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy, to jednak trzeba zwrócić uwagę na to, że orzekali oni przez pryzmat swojej specjalności. Z przeprowadzonego postępowania dowodowego wynika natomiast, że stan zdrowia ubezpieczonego ze względu na stwierdzone u niego schorzenia natury neurologicznej czyni go nadal częściowo niezdolnego do pracy.

W konkluzji, Sąd na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego uznał, iż odwołujący nie jest zdolny do pracy i w związku z tym spełnia warunki do przyznania prawa do świadczenia rentowego na okres wskazany w opinii biegłego sądowego neurologa, tj. od dnia 01 października 2012 r. do dnia 01 lutego 2014 r.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. i cytowanych wyżej przepisów zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.

SSO Elżbieta Zabrocka